

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”

(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

December 2012

Maranatha! Jövel URUNK!

„Maranatha” volt a jelszó, az első gyülekezet hívői között. Ők a mi URUNK, Jézus Krisztusunk elközélő visszatérésének a reményében éltek és egy szív és egy lélek voltak. Ebben az ő reménységükben bekapaszkodtak ill. ragaszkodtak az üldözések során is, ami különösen Kr.u.63 -ban Néro uralkodásának az ideje alatt erős mértékben bekövetkezett. Az ÚR előre figyelmeztette őket: *„Emlékezzetek arra az Igére, amelyet Én mondtam nektek: »Nem nagyobb a szolgálta az uránál.«*” és *„Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak ...”* (Ján.15:20).

A mi URUNK, Jézus Krisztusunk visszajövetelének élő várakozásának a remény-sége (Ján.14:1-3), volt a legfontosabb téma az apostolok leveleiben is és minden bizonnyal éppen úgy az ő Igehirdetésükben is.

Így arra ösztönözte János a hívőket, hogy: *„éppen most, gyermekeim, maradjatok meg Őbenne, hogy amikor lelepleződik / megjelen, örömteljes bizalmunk legyen iránta, hogy az Ő visszajövetelekor, ne kelljen megszégyenülve visszahátrájljunk Őelőtte.”* (1.Ján.2:28).

Péter apostol így írja: *„Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi URUNK, Jézus Krisztusunk hatalmát és visszajövetelét, hanem úgy, mint akik szemtanúi voltunk isteni fenségének.”* (2.Pét.1:16).

Jakab apostol pedig bátorította őket: *„Legyetek tehát rendületlen / határozott türelemmel, szeretett testvéreim, az ÚR visszajöveteléig! Fontoljátok meg: a földművelő várja a föld értékes gyümölcsét, és türtőzteti magát miatta, amíg az megkapja úgy a korai mint a késői esőt.”* (Jak.5:7).

Sőt Pál apostol az ÍGY SZÓL AZ ÚR -ra hivatkozott, amikor ezt mondja: *„Azt pedig az ÚR Igéjének alapján mondjuk nektek: hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az ÚR megjelenéséig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat ...”* (1.Thess.4:15). Észre vehető tehát, hogy itt nem egy valamilyen eljövételről / megjelenésről van szó, hanem a Jézus Krisztus megígért visszajöveteléről.

A William Branham Igehirdetési során is, fő téma volt, a Jézus Krisztus visszajövetele: Egyedül a pecsétek megnyitása óta, 1963 márciusától, 870 -szer utalt „a menyasszonyra”. Hiszen csak a felkészült menyasszonyt fogja a mennyei Vö-

legény hazavinni az Ő visszajövetelekor. Ugyanis a mi időnkben lezajlott profetikus szolgálatnak célja az volt, hogy az igazi hívőket minden vallásos zűrzavarból kivezéreljen és felkészítsen az isteni Ige-üzenet által a Jézus Krisztus második eljövételére. Az Ő gyülekezetében Isten teljes üdvhatározatának kinyilvánítása van folyamatban, úgy hogy vissza- ill. helyre lesz állítva az eredeti állapotába és a végén úgy fog állani mint az első (ős)gyülekezet a kezdetben.

A „Maranatha!” hívás egy esdeklő sóvárgást juttat kifejezésre az igazi hívők között, akik a Jézus Krisztus visszajövetelére várnak. A Maranatha szó, egy ös-zetett szavakból álló arám szó kifejezés: Mar = ÚR, ana = a miénk, tha = jövel: „Jövel URUNK!”

Az 1.Korinthusi levél utolsó fejezetében, Pál apostol a következő Szavakkal fejezi be az ő búcsúzását: „*Köszöntésemet saját kezemmel írom: én Pál! Ha valaki nem szereti az URAT, legyen átkozott! Maranatha! Az ÚR Jézus Krisztus kegyelem legyen veletek!*” (21 – 23).

Vannak emberek, akik szeretik az ÚR Jézust, elfogadják az Ő kegyelmi ajánlatát és ezáltal részesei lesznek az isteni áldásnak: „...*mindazoknak pedig aki befogadták Őt, azoknak jogigényt adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak akik hisznek az Ő nevében*” (Ján. 1:12), és vannak olyan emberek is, akik elutasítják ezt a kegyelmi ajánlatot és az átok alatt maradnak. Minden egyes személy eldönti önmagának, ha elfogadja-e az elvégzett megváltást. Isten azt akarta, hogy minden ember üdvözüljön és minden ember eljusson az igazság felismerésére (1.Tim.2:4), üdvözülve ill. megmentve mindazonáltal csak azok lesznek, akik valóban felismerik elveszett állapotukat és segítségül hívják az ÚR nevét (Róma 10:13). „*Őérette tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz Őbenne, az Ő neve által bűnbocsánatot nyer.*” (Ap.Csel.10:43).

A Galatákhöz írt levél 1:6-9 szerint, mindazok is átok alatt állnak, akik egy más Evangéliumot hirdetnek, mint azt, amelyet már az Apostolok is hirdettek. A Pál apostol szavai úgy érték őket mint egy villámcsapás és olyanok mint a Mindenható mennydörgése: „*Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek egy más Evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen!*” (8.v). Ezzel az ítélettel szembe kell nézzenek valamennyi keresztyén egyházak, hitközösségek és vallásfelekezetek, valamint minden egyes Igehirdető.

Úgy mint minden ébredés folyamán történt, úgy vannak most is hivatalosak és kiválasztottak (Máté 20:16) azok között, akik most a kihívással kapcsolatos és a mindenek helyreállításával kapcsolatos utolsó Ige-üzenetet hallják, a Mal.3:23-24 (Mal.4:5-6) -szerinti megígért szolgálat által — amelyet a mi Urunk maga a Máté 17:11 és a Márk 9:12 -ben igazolt. Ez óra felhívása / üzenete így hangzik: „*Ímé, a Völegény jön, induljatok útnak, az Ő fogadására!*” Az összes szüzek hallják ezt, mindannyian felébrednek és mindannyian rendbe hozzák / előkészítik az ő lámpásaikat. És mindezek ellenére léteznek a bölcsek (okosak) és az ostobák (bolon-

dok). A bölcsek a kiválasztottak, ők rendelkeznek a Szellem olajával, az ő földi cserépedényeikben a Szellem teljességével (2.Kor.4:7), és Istennek minden egyes Ige-beszéde, számukra élet-kenyér (Máté 4:4).

Az 1.Kir.17:14 –ben egy csodálatos szimbólummal találkozunk az Elizeus idejéből, a jelen időre vonatkozva: „*Mert így szól az ÚR, Izráel Istene: »A lisztes fazékból a liszt ne ürüljön ki, és az olajos korsóból az olaj meg ne apadjon ama napig, amíg az ÚR esőt nem ad a földre«.*” A megígért szellemi késői eső határozottan el fog jönni, éppen úgy mint ahogy a korai eső is megérkezett (És.44:3; Jóel 3; Zak.10:1; Ap.Csel.2:14-21; Jak.5:7 stb), és a szellemi táplálékból nem lesz hiány (1.Tim.4:6). A megváltottak az ő Megváltójukkal közösen mondják: „*Az Én eledelem az, hogy teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem és tökéletességre vigyem az Ő művét*” (Ján.4:34).

Aki valóban Isten Szellemétől hagyja magát vezetetni (Ján.16:13; Róma 8:14), minden területen egy teljesen normális életet él, de komolyan veszi az ő előkészületét miközben részesévé válik az ígért örökségének és végülis elpecsételtetik a megígért Szent Szellem zálogával (Ef.1:11-14; Gal.3:14). Ezek azok, akik együttesen készen lesznek a Völegény megérkezésekor az Ő hivatalos Ige-menyasszonyaiként (2.Kor.11:2), akik Ővele együtt bemennek a menyegzői vacsorára (Máté 25:10).

A lámpás szó, utalással van a felvilágosodásra; lámpásokkal tehát, a balga (bolond) szüzek is rendelkeznek. Mindazonáltal ezek elmulasztják az ő előkészületüket; ezen kívül elhisznek mindenféle ostoba emberi értelmezést, miközben a bölcsek (okosak) csak azt hiszik el, ami az Igében is ténylegesen írva áll. Csak ami valóban meg van írva a Bibliában, csak az lehet bibliai. És minden tanítás, két, három vagy még több tanúbizonyságra (a Szentírásból) alapszik.

A bölcsek (okosak) rendelkeznek a Szellem teljességével, amely Isten tökéletes szeretetében nyilvánul meg: az Őiránta való szeretetben, az Ő Igéje iránti szeretetben és az egymás iránti szeretetben. Őrájuk egész természetesen vonatkozik: „*hogy »szersed az URAT, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!*« A második helyen ez a parancsolat áll: »*Szersed felebarátodat, mint magadat!*« Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat” (Márk 12:30.31). A kettő összetartozik. Aki igazán szereti Istent, az szereti az ő testvérét is, mégpedig az önfeláldozásig.

A Jézus kedvenc tanítványa, hallotta amit az ÚR mondott vala az Ő ellenfeleinek: „*Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem, ...*” (Ján.8:42).

Az Ő tanítványaihoz fordulva, azt mondja a Mester: „*Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan Én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Arról fogja megtudni / felismerni mindenki, hogy az Én tanítványaim vagytok, ha van szeretet egymásotok között*” (Ján.13:34-35) és: „*Ez az*

Én parancsolatom nektek, hogy szeressétek egymást ...” (Ján.15:17). Ennélfogva a hangsúly azon van: hogy „... ahogyan Én szerettelek titeket ...” — pontosan úgy.

János apostol a következőképpen jellemezte az Isten irántunk való szeretetét és az egymás közötti nyilvánvalóan gyakorolt testvéri szeretetet: „Ezúton ismertük fel a szeretetet, hogy az Ő életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért” (1.Ján.3:16).

Az igazi, valós életből eredő isteni szeretet az egyetlen „ismertető jel” annak, hogy az Ő igazi tanítványai vagyunk. A szeretet soha szét nem választ, még a legnehezebb megpróbáltatásokban sem; ellenkezőleg: a szeretet minden körülmények között keresi a megbékélést és az egységet, és minden körülmények között a tökéletesség összefogó köteléke (Kol.3:14). Annak érdekében, hogy mindenki közülünk személyesen felismerje az ő valódi állapotát, nélkülözhetetlen a beletekintés az Ige tükörében (Jak.1:19-27). Aki belenéz a tükörbe, mindig csak saját magát látja, sosem valaki mást.

Az 1.Kor.13-ban átfogóan le van írva Isten szeretete. Még ha minden titkokat is tudnánk, emberek- és angyalok nyelvén tudnánk beszélni, vagy akár ha a próféta-ság ajándékával és a legnagyobb hittel rendelkeznénk, ha szeretet pedig nincsen bennünk, semmi hasznunk nem lenne belőle. A gyakorolt szeretet éppen úgy nyilvánul meg, amint meg van írva: „A szeretet hosszan tűrő, jóságos; a szeretet szabad a féltékenységtől; és az irigységtől; a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik vakmerően / meggondolatlanul bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem hagyja magát elkéséreni, nem rója fel a rosszat ...” (1.Kor.13:4-8). Az említett jellemzők mindegyike érvényes és alkalmazandó a kiválasztottak életére. Ilyen kell legyen az én, ilyen kell legyen a mindannyiunk gyakorolt életmódja. Ez esetben, az ellenség nem fog tudni vádat emelni ellenünk egy pontban sem, mert a következő érvényes: „... mármost élek tehát, de többé nem én, hanem Krisztus él én bennem” (Gal.2:20) — az Ő élete nyilvánvaló lesz rajtunk keresztül. Minden megszűnik, még a Szellemi ajándékok is, mindazonáltal az Isten szeretete megmarad örökké (8.v).

Isten maga a Szeretet; az Ő szeretetéből kifolyólag, kinyilatkoztatta, azaz felfedte magát számunkra, Jézus Krisztus, a mi URUNK és Megváltónkban. *„Mert úgy szerette Isten a világot ...”* (Ján.3:16). Isten szeretete ki lesz ontva a mi szívünkbe a Szent Szellem kitöltésével együtt (Róm.5:5) és a Szellem gyümölcseként megnyilvánulva bennünk (Gal.5:22-24). Ezen a módon, az újjászületettek valamennyien Krisztus testének a tagjaiként, bele lesznek merítve az Ő gyülekezetébe (1.Kor.12:12-31). A hét gyülekezethez intézett, első levélben azt kifogásolta az Úr, hogy a hívők hamarosan elhagyták az első szeretetet (Jel.2:4). Ehhez az első szeretethez kell visszatérnünk most az idők végen. Úgy amint a menyasszony el kell fogadja a vőlegény szerelmi ajánlatát, ahhoz hogy valóban a felesége lehessen, éppen úgy mindenki, aki a menyasszony gyülekezetéhez akar tartozni, el kell fogadja a

mennyei Völegény szeretetének az ajánlatát annak érdekében, hogy részt vehessen a menyegzőn és az azt követő menyegzői vacsorán (Jel.19:7-9).

A 7. vers kimondja: „*hogy ... elérkezett a Bárány menyegzője.*” A 9. versben azt olvassuk továbbá: „*hogy boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének a vacsorájára.*” A menyegző és az azt követő menyegzői vacsora összetartoznak. Valójában, aztán jön az igazolás: „... *ezek az Istennek hiteles Igéi.*” Ehhez pedig szívből Ámen-t monduk.

A megváltottak tökéletességre jutása, Isten szeretetében és a Szellem hatalmas működése által fog bekövetkezni, éppen úgy mint a kezdetben is, és pedig mindazokkal, „*akik az Ő megjelenését kedvelték*” (2.Tim.4:8). Csak ezeket tölti be az Ő eljövetelével kapcsolatos ellenállhatatlan szükségérzet, a mennyei Völegénynek örömet okozni, miközben teljes szívéből felkiáltják: „Maranatha — Jövel URUNK!”

Mindenki vizsgálja meg saját magát

„*Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk azonban, hogy amikor ez a lelepleződés nyilvánvalóvá lesz, ugyanolyanok leszünk mint Ő és olyannak fogjuk Őt látni amilyen valójában. És mindenki, aki ezen reménységét Őbenne veti, megtisztítja önmagát, mint ahogyan Ő is tiszta*” (1.Ján.3:2-3). Igenis, amikor ez a kinyilatkoztatás bekövetkezik! Ez az, amire várunk. Mégis kézenfekvő, hogy mi is csak akkor jelenünk meg Ővele a dicsőségben, ha Krisztus megnyilvánulhat a mi életünkben (Kol.3:1-4).

Mi valóban megérkeztünk a teljes üdvtörténelem legfontosabb szakaszában és kegyelemből részt vehetünk abban, amit Isten jelenleg végez. A mi igyekezetünk abban áll, hogy minden szempontból, a Szentírásnak megfelelően higgyünk, éljünk és tanítsunk. Komolyan vesszük a figyelmeztetést: „*Vigyázzatok önmagatokra, ne-hogy szívetek elnehezedjék a mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és meg ne lepjen hirtelen titeket az a nap mint egy hurok*” (Luk.21:34).

Számunkra nagyon fontosak a személyes intelmek: „*Vigyázzatok önmagatokra! ...*” (Luk.17:3-4) és : „*Törekedjete buzdón mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az URAT*” (Zsid.12:14). A hívők között mindent el kell rendezni a megbocsátás és a megbékélés útján (Kol.3:12-17).

Csak aki közvetlen tapasztalatból valóban átélt egy megtérést és átalakulást, és pedig bibliai mintakép szerint: „*De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az Ő irgalmából — üdvözített minket az újjászületés fürdője által és a Szent Szellemmel való megújulás által*” (Tit.3:4-5) — csak az mondhatja magáról „*Most már élek, de többé nem én, hanem Krisztus él énbennem!*” Csak ha levetkőztük az őemberünket, a saját „Énjével – a magam akaratával”, csak akkor öltözhajjuk fel

a lelkünk legmélyében az új embert – „amint Te akard” - beállításal (Ef.4:22-29). A mi Megváltónk példát mutatóan élte számunkra az új isteni életet az Ő hústestében. „*Nem úgy amint Én, hanem amint Te akard! — Nem az Én akaratom, hanem a Te akarated teljesedjen!*” (Márk 14:36). Valóban, Ő szenvedett és magára vette minden bűneinket, minden vétkes áthágást, hogy szentekként, feddhetetlenekként és hibátlanokként állítson bennünket az Ő színe elé (Kol.1:22; Ef.5:27).

Nem elegendő, menyasszony-gyülekezetről és az elragadtatásról beszélni vagy írni, hacsak nincs mindenki teljes szent komolysággal azzal szembesítve, ami bárkit kizár Isten országából és az elragadtatás élményétől. Már Izráelhez így intézte az ÚR az Ő beszédét: „... *Most azért ha engedelmesen hallgattok útmutatásaimra, és megtartjátok Szövetségemet, akkor ti lesztek az Én különös tulajdonom valamennyi nép közül; bár enyém az egész föld; papok királysága és szent népemmé legyetek*” (2.Móz.19:5-6). Az Újszövetség –ben, azt írja az ÚR Jézus szeretett tanítványa: „... *aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől; aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az Ő Atyja előtt ...*” (Jel.1:6; 5:9-10).

Aki figyelmesen olvassa a Szentírást, az Ószövetségben vagy az Újszövetségben, észre fogja venni, hogy a megszentelődés csak akkor lehetséges, ha Isten beszédét életünk minden területén, engedelmesen átültetjük a gyakorlatba. Jézus Krisztus, a mi Urunk, megváltott és megszabadított minket minden bűntől, minden törvénytelenstől és minden átoktól. A megváltottak nem egy „ellenszolgáltatás nélküli kegyelem” -ről beszélnek, hanem cselekvői az Igének. Tulajdonképpen ők eleget tesznek mindannak, amit az ÚR az Ő Igéjében parancsolt. „*Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi kívánságaitokhoz (vágyaitokhoz), amelyek tudatlanságokat idején voltak bennetek, hanem — a Szent –nek mintaképe szerint, Aki elhívott titeket — magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban / életmódotokban, úgy, amint meg van írva »szentek legyetek, mert Én Szent vagyok!«*” (1.Pét.1:14-16).

Isten megköveteli a rendet és a szentséget az Ő gyülekezetében. Hitelenség és engedetlenség abszolút nem áll meg előtte (Zsid.3:18-19). Különösen Pál apostol volt az, aki sok leveleiben rámutatott mindama dolgokra, amelyek bárkit kizárnak az Isten országából. Egyszer több mint 15 jellemzőt sorol fel a „test cselekedeteiként”, tudniillik: *a házasságtörés, a paráznaság, az erkölcstelenség /tisztátalanság, a züllés /bujálkodás, a bálványimádás, a varázslás, az ellenségeskedések, a viszálykodások, a féltékenység, a harag /viszály, az aljas önzés, a széthúzás /egyvet nem értés, a pártoskodások, az irigység, a gyilkosság, a részegeskedés, a tobzódás /dözsölés.* Ezt megelőzően azonban egyértelműen kijelenti, hogy mindaz aki Szellem szerint jár, „*nem teljesíti a test kívánságait*” (Gal.5:16-21). Határozottan, hogy senki, aki a test ezen cselekedeteiben foglalatlan, nem ragadtatik el. Hangsúlyoznunk kell, hogy érdemes lesz az Ige tükrébe belenézni és ezen Ige-verseket még egyszer elolvasni.

Minden olyan igaz hívő, aki a Bárány menyasszonyához tartozik, legyen az férfi vagy nő, fiú vagy lány, megtisztítja magát, mint ahogyan Ő is tiszta. Ilyen módon nem lesz olyan hívő férfi, olyan hívő nő és még a hívő gyerekek –ben sem találják a legcsekélyebb belső ellenállás sem Isten Igéjével szemben.

„Ti asszonyok, engedelmeskedjeteK férjeteKnek, ahogyan illik az Úrban.”

„Ti férfiak, szeresséteK feleségeKeteK, és ne hagyjátok magatokat elkeseríteni ellenük.”

Ti gyermekek, engedelmeskedjeteK születeKnek minden tekintetben, mert ez kedves dolog az Úrban.” (Kol.3:18-20).

Mindaz, aki az elsőszülöttek gyülekezetéhez tartozik, Krisztussal együtt megfeszítettett, és az Ő feltámadásának ereje révén Vele együtt felvette a küzdelmet és áthatolt egy új életre, az befogadóképességet tanúsít Isten Igéje iránt, és aláveti magát a helyesbítésnek.

A gyülekezet felépítésére, megállapította Isten a különböző szolgálatokat, *„hogy alkalmassá tegye a szenteket a gyülekezeti szolgálatok végzésére”* (Ef.4:11-16). Amennyiben elolvassuk az 1.Kor.12:4-11-ig terjedő Igeverseket, megállapíthatjuk, hogy a Szellem kilenc ajándéka is ezt a célt szolgálja. A 12 –ik verstől a 26 –ik versig, hangsúlyt kap a tagok abszolút egysége a Krisztus testében és a 27 –től 31 –ig terjedő versekben pedig ismét ki van emelve a gyülekezet mint Krisztus teste, amelybe Isten maga állította fel az apostolokat, prófétákat, tanítókat stb.. Aki ezt nem tartja tiszteletbe, szellemileg vak, egy istenkáromló és egy megvető (4.Móz.16:30; Ap.Csel.13:41), és aki elkülöníti magát a gyülekezettől, fonák befolyás alá kerül, ahhoz a Szellem nem tud továbbá szólni, az a saját útját járja. Végtére is az Úr nem a gyertyatartókon kívül jár (Jel.2:1). Hogyan állíthatják egyes hívők, hogy a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, a győzők seregéhez, akik együtt akarják a vacsorát megünnepelni és a Bárány énekét énekelni, akik noha azt állítják, hogy követői az Ige-üzenetnek, de nincs közösségük egymás között, egymással nem tudnak elénekelni egy közös éneket, egymással nem tudják megünnepelni az úrvacsorát?!

Már itt nyilvánvalóvá válik, hogy része vagyunk-e a Jézus Krisztus igazi gyülekezetének, vagy csak egy vallásos közösség vagyunk. Továbbá azt is szintén meg kell jegyezni, hogy egy olyan szolgálat, amelyet maga Isten határozott meg, mind a mai napig nem eredményezett megoszlást, mert minden egyes Istentől elrendelt és meghatározott szolgálat a gyülekezet épülésére szolgál, nem pedig annak rombolására. Egy igaz tanítás soha nem idézett elő megoszlást ill. szétválasztást. Csak önkinevezett prédikátorok keltenek meghasonlást, azáltal, hogy tudatosan hamis és téves tanításokat terjesztenek elő. *„Most pedig figyelmeztetek szeretett testvéreim, legyetek résen azokkal szemben /tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és*

botránkozásokat okoznak azzal, hogy az ellenkezőjét tanítják annak, amit tanultak: Térjetez ki előlük” (Róma 16:17).

Senki, a Bárány menyasszonya közül, nem fogja megszegni és figyelmen kívül hagyni az Igét és a Szövetség véré, hanem törekedni fog abból mindent betartani és aszerint élni. A menyasszony hallja most az utolsó Ige-üzenetet, amely megelőzi Jézus Krisztus második eljövételét, és átéli ezennel az ő kihívását, elkülönülését és előkészítését, hogy végül tökéletes összhangban legyen a vőlegénnyel— egyetlen egy szempontban sem lesz az Igén kívül, még egy pontban sem lesz engedetlen. Ők nem kötnek kompromisszumot és az összekeveredést nem ismerik! Számukra Isten minden egyes Szava abszolút úgy az Ő- mint az Újtestamentumból.

A választottak közül senki nem fogja áthágni az első parancsolatot, hogy más istenei legyenek, senki közülük nem fog AZ EGY ISTEN – ELOHIM / JÁHWE –ből három örökkévalót, három mindenhatót, három mindentudót létrehozni, senki közülük nem fog semmilyen jelképet, vagy arcmást csinálni magának, senki közülük nem fog felfigyelni egy feszületre (5.Móz.27:15), hanem az ÚR Jézus Krisztus nevében egyedül Istent fogja imádni Szellemben és Igazságban (Ján.4:24).

A választottak közül senki nem fog visszaélni az ÚR JÁHWEH vagy JAHSCHUA / JÉZUS, Isten Szövetséges szent Nevének a használatával. Senki közülük nem fog gyilkolni, sem hírnévrontással vagy rágalmozással magát megterhelni. A valóban megváltottak közül, senki nem fogja vétkessé tenni magát a tízparancsolat áthágásával vagy különösen azzal, ami a 3.Móz.20 vagy az 5. Móz.27:15-26 –ban van felsorolva. A választottak között nem létezik az azonos neműek közötti páros kapcsolat, sem a férfiak, sem a nők között (Róma 1:24-32). Minden területre Isten maga határozott meg mindent, és ajándékoz meg bennünket belső erővel, aszerint engedelmesen élni és cselekedni, úgy hogy az isteni rendet a szellemi valamint a természeti területen teljes körméretben tiszteletben tudjuk tartani.

Az azonosító / ismertető jel

„Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: senki aki az igazságot nem cselekszi, nem származik az Istentől, és az sem, aki nem szereti az ő testvérét.” „Mert ez az Ige-üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok: »hogy szeressük egymást«” (1.Ján.3:10-11). Ez az Ige-szakasz egyértelműen kijelenti, hogy miről ismerhetők fel Isten gyermekei és az ördög gyermekei (Máté 13:38), tudniillik különösen a testvér-szeretetről. Mi is hallomást szereztünk az eredeti Ige-üzenetről, amely kezdettől fogva volt. Hova sorol be minket ez az Ige? Az Ige-üzenet hordozója, már az ő földi élete során, át lett helyezve a paradicsomba, ahol a mindent átható Szavakat hallotta: „Only perfect love will enter here!” — „Csak tökéletes szeretettel léphet ide be!”

Valóban, ez különösen fontos és komoly: „*Bárki legyen az, aki gyűlöli az ő testvérét, az embergyilkos, azt pedig tudjátok, hogy nem létezik az az embergyilkos, aki az örök életet, maradandó birtokként magában hordozza*” (1.Ján.3:9-15). „*Aki gyűlöli az ő testvérét*”, egyenlő fokra van állítva egy gyilkossal; ez pedig visszavezet egész Káin-ra (1.Móz.4). A gyűlölet ellentéte a szeretetnek; A gyűlölet elutasít, a szeretet elfogad. Igen, az ÚR még nyomatékosabban mondja: „*Ha valaki azt állítja: »Szeretem az Istent«, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét akit lát és aki mellette van, egész határozottan nem szeretheti Istent, akit soha nem látott*” (1.Ján.4:20). A választottakat szíven érintik az ilyen kijelentések és megvizsgálják magukat. Az összes többit hidegen hagy. Ők továbbra is a Káin módján gyakorolják a szeretetet (1.Ján.3:12). Káin és Ábel egy és ugyanabban az anyaméhben voltak — akárcsak Ézsau és Jákób is: az egyik el lett fogadva, a másik vissza lett utasítva. Az elragadtatáskor, ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvették, a másik pedig lemarad (Luk.17:34).

Az Ézsau és a Jákób példájával, rámutatott nekünk Isten arra, hogy mit jelent elfogadva és elutasítva lenni, mit jelent a szeretet és a gyűlölet az Ő szempontjából nézve. „*Ez az ÚR Igéjének a kijelentése, amelyet Malakiás által szólt Izráelhez: »Szerettelek benneteket«, mondja az ÚR, »Erre ti azt kérdezitek: 'Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket?' Nos abból, hogy Ézsau testvére volt Jákóbnak — IGY SZÓL AZ ÚR —, »mégis Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem ...«*” (Mal.1:1-3; Róm.9:13).

Jákób az elsőszülöttségi jogot tartotta szem előtt, amelyen az Isten áldása nyugodott kezdettől fogva (1.Móz.25:29-34). Ami Ézsauak semmit nem jelentett, azt Jákób bármi áron meg akarta szerezni magának. Isten a szeretet. Az Ő gyűlölete Ézsauval szemben abban állt, hogy visszautasította őt. Ő maga mondta: „*Jákóbot szerettem, — azaz elfogadtam /magamévá tettem, Ézsaut pedig gyűlöltem — azaz elutasítottam.*” Először Ézsau utasította vissza Istent, azáltal, hogy az elsőszülöttségi jogot nem értékelte. Aztán elkezdte üldözni Jákóbot. És ez így van mind a mai napig: Aki az elsőszülöttségi jogot feladta, vagy még nem kapta meg, üldözőbe veszi azt, aki kegyelemből hozzájutott; soha sohasem történik fordítva.

Isten nem jár el önkényesen, de nem is kényszeríti senkire az Ő elsőszülöttségi áldását, amelyet csak Jézus Krisztusban kapunk meg, az Elsőszülöttben sok testvér között (Róm.8:28-30). Jákób megküzdött Istennel és felkiáltott: „*Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem!*” (1.Móz.32:22-32). A kijátszóból Izráel lett — Istennek egy harcosa. Aki Istentől született, annak megvan az elsőszülöttségi joga és Krisztus Jézusban egy új teremtés lett (2.Kor.5:17).

Mindörökké igaz marad: Aki az Istentől született, az hisz Istennek és az Ő Igéjének és nem esik vétekbe a hitetlenség által, „... mert az Istentől lett nemzve” (1.Ján.3:9). A hitetlenség és az ahhoz kapcsolódó engedetlenség eredeti bűne, egyszer s mindenkorra rendbe lett hozva az igazi hit és az engedelmesség által.

Ábrahám hitt Istennek (1.Móz.15:6) és Ábrahám engedelmeskedett is Istennek (1.Móz.22:16); ugyanolyan módon, mindazok akik Ábrahám magvából valók most, hisznek és engedelmeskednek Istennek (Gal.3:6-20; Jak.2:21-26). Amennyire bizonyos az, hogy a kigyó feje szét lett taposva (1.Móz.3:15) és a mi hitünk, amely legyőzte a világot, győzelmünkre lett (1.Ján.5:4), annyira bizonyos az is, hogy az újjászületés révén az isteni természetnek részeseivé lettünk, a Jézus Krisztus lényének a hordozói és „... az Ő magva maradandóan megmarad bennünk.”

Mi az isteni mag? A mag az Isten Szava, amely önmagában hordja az élet csíráját (Luk.8:11). Isten igaz gyermekei megmaradnak az Igében, a jó földbe vetett Ige-mag (Márk 4:26-29) életre kel, gyümölcsöt hoz és megmarad bennük (Ján.15:5-7). „Az Ő szabad akaratóból nemzett /szült minket az Igazság Igéje által, hogy mintegy első zsengeje legyünk az Ő teremtményei között” (Jak.1:18). Az írott Ige az Ő kinyilatkoztatott Beszéde lett (Róm.10:16-17), amelyen keresztül újjászülettünk egy élő reménységre (1.Pét.1:3+23). „Aki azonban megtartja az Ő Igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete” (1.Ján.2:5) és: „Istent soha senki nem látta: mindazonáltal ha egymást szeretjük, Isten maradandóan bennünk lakik, és az Ő szeretete tökéletességre jutott bennünk” (1.Ján.4:12) — bennünk marad a befejezésig! Ámen.

Ó, mennyire mélyre hatnak ezek a Szavak a mi szíveinkben! Csak Isten szeretetében fogják tökéletességre jutni mindazok, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, mert amint a mi időszakunkra elrendelt prófétának mondván lett, csak tökéletes szeretet fog oda bejutni.

Az Isteni Ige-üzenet — úgy az evangélizációs, mint a tanítási és profetikus része — valamint az üdvösséggel kapcsolatos élmények ma is ugyanazok mint az apostolok idejében. Az első és az utolsó prédikáció, az első és az utolsó bemelegítés össze kell egyezzenek. (Ap.Csel.2:37-42). „Egy szív, egy hit, egy bemelegítés” (Eféz.4). A főparancsolat Isten valamennyi gyermekeivel kapcsolatosan a gyakorlati életben átültetett szeretet marad, mint egy azonosító ismertető jel, hogy Isten maradandóan bennünk lakik. Minden másegyébb, üres állítás, vallásos képzelődés és önámítás lehet. A kettő mindig fennáll: az elmélet és a valóság. Ismert dolog például a megtérésről és az újjászületésről való tanítás de éppen olyan ismert dolog a személyes tapasztalatból való megtérés és újjászületéssel kapcsolatos átélés. Istennek egy igazán újjászületett gyermeke magában hordozza Jézus Krisztus, Isten Fiának az életét és természetét, és a Szent Szellem gyümölcsei sem hiányoznak nála.

Amikor az Emberfia kinyilatkoztatja magát és amikor eljön

A Máté 24, a Márk 13, a Lukács 17 és Lukács 21 –ben szembesítve vagyunk azzal, ami a végső időszakban lezajlik, amikor az Emberfia *kinyilatkoztatja magát*, és az Ő *eljövetelét* kísérő eseményekről is pontosan tájékoztatva vagyunk. A mi napjainkban kinyilatkoztatta magát ugyanolyan módon mint akkor, az Ő Föl-

dön járta szolgálatának az idején. Leszállott úgy a felhő- mint a tűzoszlopban, egy olyan edényre talált, amely által Emberfiaként azonosan kinyilatkoztathatta magát a profetikus szolgálat ideje alatt.

A mennyei hírnök pontosan elmondta Branham testvérnek 1946 május 7 –én, mindama dolgokat amelyekre sor kerülne az ő szolgálatának ideje alatt. A Messiás ugyanazon próféta jelével mint Emberfia (Ján.1; Ján.4; Ján.5:19 sm), amint annak-idején a zsidók és a samaritánusok szemei előtt lezajlott, ugyanúgy történt most a mi időnkben a nemzetekből összetevődő gyülekezetben. Efelől beszélt Branham testvér minden gyógyítási Istentisztelet előtt a betegekért. Sőt, összehasonlította a Sodoma korszakában történetekkel, amikor is az ÚR felkereste Ábrahámot (1.Móz.18). Ez részletesen újra elolvasható és ellenőrizhető az ő prédikációiban. Én magam szem- és fültanújaként megtapasztalhattam ezt az 1955 – 1965 évek folyamán.

Mindamellet a Jézus Krisztus visszajövele, éppen olyan azonnali lesz mint az Ő mennybemenetele is volt, amint Ő maga mondotta is, tudniillik: „*Mert ahogyan a villámlás keletéről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is*” (Máté 24:27). „... Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak azonnal feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig át leszünk változtatva” (1.Kor.15:52).

Az Ótestamentum több mint 100 próféciák részeihez, amelyek beteljesedtek a Jézus Krisztus első eljövetelekor, hozzátartozik a Zsolt.47:6 is: „*Felszállott Isten ujjongás közepette, az ÚR kürtzengés kíséretében.*” A diadalom kikiáltása és harsonaszó kíséretében, megtestesülten egy felhőbe burkolózva, felment a mi feltámadt URUNK győztesként a mennybe és beteljesedett az Írás: „*Emeljétek föl fejeteket, ti kapuk, emelkedjétek tágasan föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicsőség Királya!*» *Kicsoda az a dicsőség Királya?* *Az erős és hősies ÚR, az az ÚR aki hősies a harcban /csatában!*” (Zsolt.24:7-8). Mindazokat, akik vele együtt feltámadtak (Máté 27:50-54) — az Ótestamentum valamennyi szentjeit — az Ő mennybemenetelekor felvette az ÚR magával a dicsőségbe. Az Ap.Csel.1:9-11 –szerint, ugyanaz a feltámadott ÚR, ugyanolyan módon fog visszatérni, ahogyan felment a mennybe (Luk.24:51).

Ugyanazt az Ige-szót „shout”, ami az angol Bibliában a Zsolt. 47:6 –ban „ujjongásnak” lett lefordítva, ismét megtalálható az 1.Thess.4:16 –ban, amikor az ÚR maga leszáll a mennyből az „ébresztői-”, a „győzelem kiáltással”. Amiképpen a Lázár feltámadása esetében is történt, ahol ez áll: „*Miután ezt mondta, hangoosan kiáltott: »Lázár, jöjj ki!«*” (Ján.11:43), úgy az Ő visszatérésekor is legelőször a Krisztusban elaludtak feltámadása következik be. Az 1.Thess.4:13-18 –szerint, az Ő visszajövele megtestesülten történik egy győzelmi kiáltással, valamint az arkangyal Szavának és trombita harsonájának kíséretében. Amikor az Ő hangoosan csengő, parancsoló hangja felharsan, feltámadnak először romolhatatlanságra

azok, akik elaludtak vala az ÚRBAN, azután pedig átváltoznak a halandóságból a halhatatlanságba azok, akik az ÚRBAN még élnek.

A Megváltó győzelme egyben a megváltottak győzelme is. Az Ő feltámadása a mi feltámadásunk garanciája. Az Ő testéből való átváltozása a halandóságból a hallhatatlanságba és az Ő mennybemenetele — minden megtörtént Vele és velünk is megtörténik. Pál apostol ezt írja róla: „*Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és a halandó test halhatatlanságot kell felöltösn. Amikor azonban ez a romlandó test felöltötte a romolhatatlanságot és a halandó test a halhatatlanságba öltözött, beteljesedik ami meg van írva: »Elnyeletett a halál a győzelemben /a diadalomban!«*” (1.Kor.15:53-55).

Az elragadtatás lesz majd az abszolút /a feltétlen végső diadalmaskodás, az elvégzett megváltás (visszavásárlás) művének a megkoronázása, amelyben mindazok részt fognak venni, akik a Bárány menyasszonyához tartoznak. Egy tökéletesen befejezett isteni valóság lesz, mi pedig az ÚRNÁL leszünk mindörökké (1.Thess.4:17). Akkor beteljesedik az Ígéret a Ján.14:1-3 –ból: „... *ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol Én vagyok, ti is ott legyetek.*” Az ígéret gyermekei (Gal.4:28) Istennek minden ígéreteit hiszik, amelyek mi általunk Igenek- és Ámenekké lesznek (2.Kor.20-22).

Akkor nagyszerű övendezés fog uralkodni, amint Péter apostol írja: „*hogya az Ő dicsőségének a leleplezésekor is, ujjongva örülhesetek*” (1.Pét.4:13b).

És egy morajt hallottam, mint valami nagy sokaság hangja hallatszott, mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: amikor ezt mondták: »Halleluja!, mert uralkodásra lépett az Úr a mi Istenünk, a Mindenható! Hadd örüljünk és ujjongjunk és dicsőítsük Őt és tiszteljük Őt! Mert elérkezett a Bárány menyegzője, és az Ő menyasszonya elkészítette magát!« (Jel.19:6-7). Minden tökéletességre vitt valóság lesz! Mindazok akik valóban az Ige vetőmagjából és Szellemtől lettek nemzve, aki Istenből született, mindent pontosan úgy hisz, amint a Szentírás mondja. Hála Istennek, hogy a két dolgot mi is pontosan be tudjuk a bibliába sorolni, nevezetesen azt „amikor felfedi /leleplezi magát” és azt „ami történik, amikor eljön!” Ő volt az, aki kegyelmet adott számunkra ezért, és mi teljes mértékben tiszteletben tartottuk „*hogya, az Írás egyetlen prófécijája sem engedi meg az önkényes magyarázatot*” (2.Pét.1:20). Minden önkényes Ige-magyarázat egy hazugság, egy istenkáromlás.

Aki azt tanítja, hogy a pecsétek megnyitása óta a kegyelem trónja az ítélőszék trónjává változott és az ÚR egy folyamatos leszállásban van vagy már el is jött, és mindazok, akik hiszik, egy szörnyű eltévelyedettségeknek estek áldozatul. Még mindig a kegyelemi időben élünk, még mindig beszél a vér érettünk (Kol.1:14; Zsid.9:14), még mindig az Ő küldötteiként hangoztatjuk a felszólítást: „*Béküljete meg az Istennel!*” (2.Kor.5:14-20); még mindig lesznek bűnösök megmentve. Ő még mindig igényt állít az Öveire, mindazokra, akik el lettek rendelve az örök

életre (Ap.Csel.13:48)! Az Ige-üzenet, amely megelőzi Jézus Krisztus második eljövételét, önmagában tartalmazza a teljes üdvösséget.

Legyen az bármi, amit az Ige üzenet hordozója mondott, beilleszthető kell legyen a Bibliába. Az írott Ige, amelyre Branham testvér újra és újra hivatkozott, az egyetlen abszolút, amely rendelkezésünkre áll. Mindaz, aki nem illeszti be az ő nyilatkozatait a Bibliába, elkerülhetetlenül félreértelmezi az ő idézeteit és félrevezeti az embereket. Innen eredtek a különböző csoportosulások az utolsó idő Ige-üzenet követői között. Mindazonáltal ott, ahol téves a tanítás, ott nem lehet Isten, mert Isten a tökéletes Igazságosság: „... *hogy felismerjük az Igazat; és ezért vagyunk az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet*” (1.Ján.5:20b). Egy Istentisztelet és imádat hiábavaló, emberi tanítások lesznek előadva (Máté 15:8-9; Márk 7:6-7). De hiszen az igaz Isten ez esetben még csak oda sem tud hallgatni. Az igaz imádat egy szent szükségesség: „*Az Isten Szellem, és akik imádják Őt, azoknak nélkülözhetetlenül Szellemben és Igazságban kell imádniuk Őt*” (Ján.4:24).

Isten tetszése az elragadtatás előtt

„*Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg többé, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyosságot nyert afelől, hogy Isten szemében kedves volt*” (Zsid.11:5).

Énók, Ádám után a hetedik, elnyerte Isten tetszését és hirtelen el lett ragadtatva. Ugyanígy, azok is akik most élnek, el kell nyerjék Isten tetszését, ahhoz, hogy elragadtassanak és ne kelljen halált lássanak. Az Ószövetségben létezett az engesztelésért való áldozat (2.Móz.29sm) de ugyanígy az Isten tetszése elnyerésére való áldozat is, a zsenge kéve bemutatása és felszentelése által: „*Az mutassa lebegtetéssel fel az adakozó kévét az ÚR előtt, hogy az kedvessé tegyen benneteket; a szombat után következő napon mutassa fel azt a pap*” (3.Móz.23:11). A zsenge kéve annak céljából lett lebegteve az ÚR előtt, hogy Isten népe tetszését előidézzék az ÚR előtt: elsönek a búza, azután a zsenge kéve és azt követően majd a zsenge kenyér (3.Móz.23:19-25).

Az összes kiválasztottak eleve el voltak rendelve a Jézus Krisztusban (Ef.1:3-5). Ő volt a búzaszem, amely a földbe esett és meghalt és sok gyümölcsöt hozott elő (Ján.12:24), a tökéletességre jutáskor (a befejezés pillanatában), a megváltottak (visszavásároltak) a maguk részéről a betakarított búzát képezik: „*Kezében szórólapát van, és alaposan megtisztítja szérűjét; összegyűjti a búzát a csűrbe takarítva, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel*” (Máté 3:12).

Tekintettel az üdvösség lefolyására, már az Ószövetségben írva áll a mi Megváltónkról: „*Imé, ez az Én Szolgám, akihez ragaszkodok, az Én Választottam, aki-*

ben gyönyörködik a szívem: Szellemmel ajándékoztam meg Őt, hogy jogszabályt terjesszen a népek elé” (Ézs.42:1).

Minekutána Keresztelő János által be lett merítve, és a vízből kijött, leszállott az Isten Szelleme Őreá, „*És hang hallatszott a mennyből: »Ez az Én szeretett Fiam, akiben gyönyörködésemet leltem!«*” (Máté 3:17; Márk 1:11). A vízbemerítkezés előtt pedig azt mondta a Fiú: „... *mert az illik hozzánk, minden igazságosságot betöltenünk ...*” A hozzánk szócska itt nagyon fontos. Mint Isten fiai és leányai már bele lettünk értve. A vízbemerítkezésben nyíltan vallomást tesznek a hívők az Ő Megváltójukról; a Megváltó pedig a maga részéről vallomást tesz a megváltottakról a Szellemmel való keresztség által.

Az Úr Jézus megdicsőülések a hegyen a következők történtek: „*Miközben még beszélt, imé hirtelen egy fényes felhő árnyékolta be őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az Én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, Őreá hallgassatok!«*” (Máté 17:5). „... *Őreá hallgassatok!*” Istennek az igazi vetőmagja, amely megnyilvánul Isten valamennyi Fiai- és leányaiban, elnyeri Isten gyönyörködését és hallgat Őreá.

A menyasszony maradéktalanul, tökéletesen megváltottan és feddhetetlenül van ábrázolva Isten előtt. Úgy amint Istennek a tetszése megnyugodott a Megváltón, amikor az Ő embertestében volt, úgy most is nyilvánvalóvá kell legyen, hogy az Ő tetszése megnyugszik az Ő megváltott saját gyülekezetén, mindazokon, akik részesei lettek az isteni természetnek (2.Pét.1:4).

Az apostol figyelmeztet bennünket: „*És ne igazítsátok életmódokat e világhoz, hanem változzatok meg, értelmetek megújulása által, hogy biztosan megítélhessétek, mi az Isten akarata, tudniillik ami jó, ami neki tetsző és tökéletes*” (Róma 12:2).

„*A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság-, igazság-, és egyenességben mutatkozik meg. Ítéljétek meg tehát ennél fogva, ami kedves ill. tetszésére van az ÚRNAK*” (Ef.5:9-10).

Az apostol meggyőződése az én meggyőződésem is, ami nevezetesen abban áll, hogy a választottak valamennyien, akik most hallják és hiszik az Isten Igéjét, elnyerjék az Isten tetszését: „*Én pedig testvéreim, magam is szilárdan meg vagyok arról győződve, hogy ti is telve vagytok a legnagyobb szándékkal, telve a teljes ismerettel, és hogy jó képesítésetek van arra, egymást rendre is utasítani. Ám, kissé merészebben írtam nektek, mintegy emlékeztetve titeket ama kegyelem alapján, amelyet Isten adott nekem arra, hogy a pogányokért legyek Krisztus Jézusnak a szolgálója, és végezzem az Isten evangéliumának papi szolgálatát, hogy a pogányok a Szent Szellem által egy megszentelt és kedves áldozata legyenek Istennek*” (Róma 15:14-16). Ez lesz az eredmény most is a kegyelemi idő végén is. Amennyire bizonyos az, hogy elküldte Isten az Ő követét, annyira bizonyos az is, hogy az Ige

üzenet biztosan véghez viszi azt, amiért küldve lett. És mivel ez az Ige maga, amely elhangzott ajkáról, nem fog üresen visszatérni, hanem mindent véghez fog vinni abból, amit Isten eltervezett magának (És.55). Ámen.

A legfontosabb időszak a gyülekezetnek: a menyasszony - korszak

Látjuk azt, hogy a bibliai próféciák minden területen beteljesülnek. Kétségkívül a befejezés időpontjában élünk és átgondolt jó tanács, ha komolyan vesszük azt, amit a mi URUNK mondott. „*Amikor mindezeket látjátok ...*” (Máté 24:33; Márk 13:29; Luk.21:31). Igenis, valóban látjuk és felismertük az idők jeleit és az ez időre szóló Ige-üzenetet, így felemelhetjük fejeinket, mert testi visszaváltásunk közeledik (Fil.3:21).

Hozzánk intézően azt is mondta: „Legyetek tehát szüntelenül éberek és könyörögjétek azért, hogy megkapjátok azt az erőt, mindazokból kimenekülni, akik törtenni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt!” (Luk.21:36).

János apostol közvetlen kapcsolatba hozza egymással a tanítást és a mi URUNK visszajövetelét, miközben ezt írja: „És ami benneteket illet, úgy az a kenet amelyet Ótőle kaptatok, maradandóan megmarad bennetek, ezért semmi szükségetek nincs arra, hogy valaki valami más egyébre tanítson titeket; nem, hanem amint az Ó kenete tanít titeket mindenről, az úgy igaz, és nem hazugság; és ahogyan megtanított titeket, úgy maradjatok meg Őbenne. És éppen most, gyermekeim, maradjatok meg Őbenne, hogy amikor lelepleződik, örömteljes bizodal munk legyen Óiránta, hogy az Ő visszajövelekor ne kelljen megszégyenülve visszahátrálnunk Őelőtte” (1.Ján.2:20-28).

Miután János apostol az összes többi eseményekről beszámolást adott, sőt még a menyegzői vacsoráról is, a végítéletéről a Fehér Trón előtt, valamint az új ég és az új földről is, még egyszer hangsúlyozza a Jelenések 21 –ben azt, ami számunkra ebben az időszakban a legfontosabb, tudniillik, hogy készenlétben álljunk és a győzők seregéhez tartozunk: „*Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Én Istene leszek annak, az pedig fiam lesz Nekem*” (21:7).

A pecsétek megnyitása által, minden kinyilatkoztatásra került abból, ami Isten üdvhatározatához tartozik.

Az utolsó fejezetben parancsba lett adva Jánosnak: „*Ne pecsételd le e Könyv prófétai Igéit, mert az idő közel*” (Jel.22:10). Csakugyan, a végleges beteljesedése mindeneknek közel, egész közel. Most beteljesedik az is: „*Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is, és aki büntől szennyes, legyen szennyes ezután is; de az igaz is, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is!*” (11.v).

Mindazokhoz intézve, akik a végén felkiáltanak mondván: „*Jövel URUNK, jövell, elhangzik az ÍGY SZÓL AZ ÚR*: „Íme, eljövök hamar, az Én jutalmam velem van, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint. Én vagyok az Alfa és az Ómega, az Első és az Utolsó, a Kezdet és a Vég” (Jel.22:12-13); Ezt követi az üdvözültség: „*Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba*” (14.v).

„... *így féltően /gondosan ügyeljünk arra, hogy senkinél közülünk meg ne mutakozzon, hogy visszamaradt*” (Zsid.4:1).

A vallásfelekezetek egységesítése

„Valamennyi protestáns egyházak és hitközösségek /felekezetek egyesítése az Egyházak Világtanácsában, valamint az evangélikus és a katolikus egyházak egyesítése, a legnagyobb prioritással bír az ő képviselőik között. Tekintettel a 2017-es jubileumi évre, mint megemlékezés a reformációra, a Vatikán azt szorgalmazza, hogy az evangélikus egyház, nyilvánosan határolja el magát a Luther Márton nyilatkozattól, hogy a pápa az antikrisztus. Különösen az 1543-as Biblia kiadásban, a Dániel próféta Könyvének Előszavában, felváltva „végkrisztusnak” és „antikrisztusnak” lett megnevezve a pápa. A reformáció földjének az országában, létre kell hozni az egy egyház egységét, mondják. Ugyanakkor a Jézus Krisztus gyülekezetét, nem érintik ezek a dolgok: ő máris egyesítve lett Krisztussal a *Fej-jel*. „*Atyám, Te Énbennem és Én öbennük, hogy így tökéletes egységre jussanak.*” Istennek a gyermekei csak egy szent Atyát ismernek, és Ő a mennyben van. Ők így imádkoznak: „*Mi Atyánk ki vagy a mennyben. Szenteltesd me a Te neved ...*” Számukra érvénye marad, amit a Megváltó maga parancsban adott: „És senkit a földön ne szólítsatok »Atyátoknak«; mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van” (Máté 23:9).

Ez világszerte is az egyesítés időszaka: a gazdaságban, a politikában és a válásban. Szemeink előtt létre jön a negyedik birodalom, a római világbirodalom, és amint írva áll, az egész földet szét fogja taposni (Dán.7:23).

A békefolyamat kidolgozása

„A Szentírás sok helyen felvilágosít bennünket, úgy az Ó- valamint az Újszövetségben, a végidők eseményeiről. A jelenlegi világméretű események egyértelműen jelzik, hogy a Jézus Krisztus megígért visszajövetele, megfoghatóan közel kellett érkezzen. Jelenleg minden szem, különösen a Közel-keleti folyamatban lévő eseményekre van összpontosítva: Izráelre, Iránra, Szíriára. A médiából kivethető aktuális híradások és jelentések, naponta áramütésként ráznak fel. A béke tárgyalásokat egyre szükségesebbekké teszik, amibe a Vatikán is átfogóan bele fog avatkozni, mint az egyetlen elismert nemzetközi szaktekintély.

A pillanat, amelyben kikiáltják: „*Most békesség és biztonság uralkodik ...!*” elérhetően közelségbe került. Ám ez egy látszólagos béke lesz, mivel nyomban beteljesedik: „... *akkor rájuk tör hirtelen a végső romlás ...*” (1.Thess.5:3).

„*Ó jaj, zűrzavarban van a sok nép! Zúgásuk olyan, mint a harsogó tenger moraja. Felkavartan zúgnak, mint a tengerek! Igen, morajlanak a nemzetek! Lázadó morajlásuk olyan, mint a hatalmas víz morajlása /feldűlése. Morajlanak a nemzetek, ahogyan morajlik a nagy víz; ámde megdorgálja az ÚR őket házsártosan*” (És.17: 12-13a), amikor Izráel és Jeruzsálem ellen fordulnak: „*Azon a napon majd súlyos kővé teszem Jeruzsálemet minden nép számára: mindazok, akik fel akarják emelni, tökéletesen darabokra szakítják magukat mind, amikor összefog ellene a föld minden népe*” (Zak.12:2-3).

Semmi szükség arra, hogy többet írjunk a végidők eseményeit illetően. Minden folyamatban van minden területen, a természeti katasztrófákat is beleértve. Bátorításuk egymást ismételtén, újra és újra: „*Amikor látjátok, hogy mindezek folyamatban vannak, emeljétek fel a ti fejeiteket, mert közeledik a megváltásotok!*”

Bár lenne, hogy mindannyinkkal kapcsolatosan érvényes lenne, az ami azután írva van az 1.Thess.5 –ben: „*Ti azonban, testvéreim, nem éltek sötétségben, hogy az Úr napja, tolvajként lephetne meg titeket ...*” (4-11). Istennek népe, Báránynak menyasszonya: Ímé, a Vőlegény jön! Keljétek fel, menjétek elébe, hogy találkozzatok Ővele. Maranatha!

„*Mert még »egy igen-igen kevés időt tart, és aki eljövendő eljön, és nem késik /nem várat magára«*” (Zsid.10:37).

A 2012 –es év befejezésével kapcsolatosan

„Évek jönnek és mennek; órák állnak le, de az idő megy tovább. A mármost majdnem hátunk mögött lévő 2012 –es év is, egy rendkívülien áldott év volt. Minden bizonnyal, a missziói utazások révén, sok értékes lelkek, hozzá lettek még csatolva Isten országához. Különösen az internettel kapcsolatos lehetőségekért vagyunk hálásak, hogy így az egész föld kerekességén, számtalan embert elér az Ige-üzenet. Az Istentiszteleteink élő közvetítéseivel való csatlakozások, mostanra közben meghaladják az egy ezret. A legnagyobb helybeli gyülekezet, akik együtt hallgatják és közösen követik, Kolwezi –ben van, a Kongói Demokratikus Köztársaságban. Lelkipásztoruk, Mwamba testvér beszámolt arról, hogy az október első hétvégén, több mint 3000 testvér és testvérnő volt jelen az élő átvitelnél és tanúi voltak Isten munkájának. November első hétvégén pedig, bekapcsolódott legelőször az Ulan-Bátori gyülekezet is, Mongóliából.

Egyszerűen csodálatos milyen csodálatos módon viselt gondot Isten mindenről: testvéreinkről akik a technológiával foglalkoznak éppen úgy mint testvérek és testvérnőkről, akik különböző nyelveket folyékonyan beszélnek, úgy, hogy most

képesek vagyunk az egész világot átfogóan 13 különböző nyelven szolgálni, úgy nyomtatott irodalommal mint audióval is.

Közben a havonta szétküldött DVD –k száma meghaladja a 9000 –et. Milyen csodálatos, hogy az emberek világszerte ugyanazt az Igehirdetést hallhatják, és a közvetlen csatlakozást megkapták ahhoz, amit Isten ez időre ígért és amit jelenvalóan végez! Így elérkezik a teljes Evangélium utolsó Ige-üzenete a föld végső határáig, és a Máté 24:14 alapján, eljön azután a vég. Köszönetet mondok mindazoknak, akik aktívan részt vesznek Isten munkájában, legyen az teljes vagy rész-munkaidőben.

Továbbá az egyszerű Imaházunkért is hálás vagyok a mi Urunknak. A fő terem 570 személyt fogad be; ha hozzávesszük az éttermet, majdnem több mint 1000 férőhellyel rendelkezünk. A lakópavilonokban megszállhatnak körülbelül 400 testvérek és testvérnők, akik havonta az első hétvégi összejövetelekre jönnek.

Nektek is teljes szívemből köszönetet szeretnék mondani, szeretett testvéreim és testvérnők a Krisztusban, akik imádságaitok és hűséges támogatásaitok által kivittétek a részeket az Ő művében.

Isten áldja meg továbbra is a szolgáló testvéreket világszerte mind, akik részt vesznek az Igehirdetésben és ezáltal az értékes szellemi eledelt feltárolják az Úr asztalára. Az okos szüzeknek nem kerül fáradságukba, elhinni azt, amit az Úr a Máté 24:45-47 –ig terjedő Igeversekben mondott, kiveszik a részüket abban, amit Isten jelenvalón végez, és végül bemennek a menyegzői vacsorára (Máté 25:10).

Az, amit a mi URUNK a Máté Evangéliumának az utolsó fejezetében mondott, érvényes a végig: *„És vegyétek tudomásul azt: Ímé Én veletek vagyok minden napon, még hozzá a világ végezetéig.”*

Igen, minden napon, valamennyitekkel. Tegyétek ezt hit által magatokévá a nehéz megpróbáltatásokban is. Ő mindent jóvá fog tenni, így adta ígéretben. Ő az, aki megkezdett, Ő lesz az, aki be is fogja fejezni. Az ÖVÉ legyen a dicsőség és a tisztelet mindörökké. Ámen.

A 2013 –as évre, kívánom mindnyájatok számára, Istenünk gazdag áldását az Úr Jézus szent nevében.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank tv.

Egy felvétel 2012 június 3-áról. Az 1960 –as évektől több mint ezer hívőt meríthettünk be biblikusán az ÚR Jézus Krisztus nevére itt a Krefeldi misszió központban.

Azt is hangsúlyozni szeretnénk, hogy az interneten keresztül a havi összejövetelek minden hónap első hétvégéről közvetítve vannak, világszerte látható és hallható tizenkét különböző nyelven: szombat este 19:30 –kor (közép-európai idő), vasárnap reggel 10:00 h (közép-európai idő). A Zürichi összejövetel a Svájcban ugyanúgy elérhető online, minden hónap utolsó vasárnapján 14:00 h (közép-európai idő), a kisugárzás német és francia nyelven történik. Legyen egy része abból, amit Isten jelen időnkben végez az Ő Üdvterve szerint.

Elérhetőség:

Missionszentrum — Misszió Központ
Postfach 100707
D-47707 Krefeld

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Misszionárius, Postafiók 100707, 47707 Krefeld, Németország.